

POBUDZICIEL (5) *sb m*

N sg pobudziciel (5).

Sł stp brak, Cn s.v. pobudka, Linde XVII w. (z Cn).

Ten, kto pobudza, zachęca, podżega; inspirator; concitator, impulsor, instinator, stimulator Mącz, Cn; suasor Mącz; concitor, incensor, incentor, incitator, irritator Cn (5) : Impulsor, Pobudźiciel/ Podufzcziciel. Mącz 287c, 415c, d.

pobudziciel czego (2): Suasor et impulsor profectionis meae, Ráycá/ y pobudźiciel yechánia mego/ to yeft ón mi rádźił y pobudzał ná tę drógę. Mącz 287c, 415d.

Synonimy: instygator, pobiedzacz, poddymacz, podszczuwacz, poduszczacz, poduszczca, poduszczyciel, poruszyciel, przywabiacz.

Cf **POBUDKA, POBUDZACZ, POBUDŹCA**

TG, ZCh